

Grund af den meget lave Indtægt, som han tidligere har haft, idet han nu pludselig stiger op til den store Indtægt af 15,000 Kr. eller mere. Denne Stigning beskattes saaledes, at han foruden den sædvanlige Indkomstskat bliver beskattet med 10 pCt. af, hvad han i Skatteaaret 1915—16 har haft mere end i de to foregaaende Skatteaar; men har han haft en Indtægt af 15,000 Kr. for 1914, drages der jo 12,000 Kr. fra denne Indkomst, og hvis hans Indtægt fra 2,000 i 1912 og 1913 er steget til 15,000 Kr. i 1914, vil han altsaa komme til at betale 100 Kr. mere i Skat, hvad denne Mand dog sikkert maa siges at have Raad til, naar hans Indtægt pludselig er steget til en saadan Højde. Dernæst: naar man skal ned til Indtægter paa 5,000 eller 6,000 Kr. og taler om deres Forøgelse, er jeg bange for, at man kommer udenfor det, som jeg anser for Lovforslagets Princip. Det er nemlig ikke Meningen, at hvis man har haft 5,000—6,000 Kr. i 1912 og i 1913 og i 1914 stiger til 9,000 Kr., skal man derfor beskattes yderligere. Der maa man nøjes med den almindelige Beskatning, baade den, der er lagt paa Formuen, hvis Manden lægger nogen Formue op, og den almindelige Indkomstskat. Jeg ser ikke, at der er synderligt at forandre ved dette Tal, men jeg skal selvfølgelig være villig til at forhandle om Enkeltheder, hvis man vil gaa noget ned fra 15,000 Kr. Jeg fik i Dag et Brev fra en stor Købmand, som gjorde mig opmærksom paa, at han i 1912 og 1913 havde arbejdet med Tab — det ærede Medlem omtalte et lignende Forhold. Om Brevskriveren nu har arbejdet med Tab, skal jeg lade staa hen, det var ikke bevist i Brevet, men under alle Omstændigheder var det ikke gaaet synderlig godt med hans Forretning i 1912 og 1913, men til Gengæld havde Indtægten været kolossal i 1914. Han vilde da gøre opmærksom paa, at han vilde komme til at betale et uhyre Beløb, fordi hans Forhold var blevet saa meget bedre i 1914. Det er mig ikke muligt i mit Hjerte at finde den mindste Medlidenhed med en Mand, der kommer i denne Situation. Hvis Manden ikke har haft nogen Indtægt i de to foregaaende Aar, og han har tjent 200,000 Kr. i 1914 og derfor kommer til at betale 10 pCt., altsaa omtrent 20,000 Kr. den 1. December 1915, synes jeg, at det vil være en Indtægt, som Staten kan tage med stor Fatning, fordi Manden er i Stand til at betale den. I dette Tilfælde mener jeg saaledes, at Staten ikke skal være forknýt.

Man skal tage Skatten af den store Indtægt, hvor den findes.

Der er saa gjort den Indvending mod Lovforslagets tekniske Side, først af det ærede Medlem fra Nakskov (Bresemann) og dernæst af det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), at de Forretninger og de Personer, som regnede med et andet Aarsregnskab end Kalenderaaret, ikke er inddragne under dets Bestemmelser. Jeg skal indrømme, at denne tekniske Mangel er der, men det har vi været opmærksomme paa ogsaa under Udarbejdelsen. Jeg gik imidlertid ud fra, at det var vanskeligt at faa dem med, og dernæst at det ikke var af stor Betydning for selve Skattens Beløb, om man fik dem med eller ej, men jeg skal være villig til at arbejde hen imod at faa dem med. Om den Forholdsregel, der er nævnt, jeg tror af Venstres ærede Ordfører, at man kunde lade Skatten virke over 2 Aar og derved faa dem med, maa jeg sige, at det vilde ikke hjælpe. Saa kommer de alligevel kun til at betale for det ene Aar. De kommer næste Aar til at betale for det Regnskabsaar, der nu udløber, de er altid et Aar tilbage, om jeg saa maa sige, saa det hjælper ikke. Om dette vil jeg her indskyde, at jeg er overhovedet imod, at man nu udstrækker den Skat, som her er foreslaaet angaaende Indkomsterne, til 2 Aar. Det er meget muligt, at man kan komme dertil, jeg ved ikke noget derom, men det, vi i Øjeblikket lovgiver om, er en Beskatning i Aaret 1915—16. Ærede Medlemmer maa erindre, at hvis Verdenskrigen skulde slutte hurtigere, end jeg før har antaget, vil vi komme til at se helt anderledes paa Forholdene i 1916, end vi nu kan, saa det vil neppe være rigtigt i Øjeblikket ved Lovgivningen at ville forøge den Indkomstskat, der skal betales af Skatteyderne den 1. December 1916. Det vil jeg i høj Grad fraraade. Men dette Spørgsmaal om Regnskabsaaret, haaber jeg, kan løses paa den Maade, at man lader de Personer, der har et Regnskabsaar, der er forskelligt fra Kalenderaaret, saa at deres Indtægts- og Formueangivelse kommer senere end andres, betale den overordentlige Skat i 1916, det, mener jeg, kan gøres, og det hele, der dertil vilde udkræves, var et Ændringsforslag til Lovforslagets Tekst, og at af Titelen Tallet „1915“ gik ud. Men det vil jo ikke volde synderlig Vanskelighed.

Saa kommer jeg til Spørgsmaalet om Aktieselskaber. I saa Henseende gjorde